

**ΕΠΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΙΑΙΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ & ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ
ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟ ΤΕΕ
ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕ ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ ΜΕ
ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΝΕΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ**

Οι δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο ΤΕΕ βρέθηκαν να συζητούν ενόψει των εκλογών για να διερευνήσουν τη δυνατότητα κοινής παρουσίας, μέσα σε ένα κλίμα πρωτοφανούς κυβερνητικής επίθεσης προς τα συμφέροντα των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων με τους κρατούντες να ετοιμάζονται να αλλάξουν το χάρτη της εργασίας καταργώντας κεκτημένα δεκαετιών. Η επίθεση αυτή εκτείνεται και σε μεσοστρώματα, όπως οι εργαζόμενοι μηχανικοί. Σε συνθήκες ολοκλήρωσης της διαδικασίας συγκεντροποίησης του κατασκευαστικού κλάδου και εμπέδωσης σκληρών αναδιρθρωτικών τομών σε όλους τους κλάδους όπου εργάζονται μηχανικοί, η κυβέρνηση προωθεί σειρά τομών που αποσκοπούν στο να αναπροσαρμόσουν εκ βάθρων και προς το δυσμενέστερο τους όρους άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού. Μέσα σε αυτό το πολιτικό περιβάλλον στη συζήτηση για το ενδεχόμενο ενιαίας παρουσίας στις επικείμενες εκλογές του ΤΕΕ εκφράστηκαν τα εξής:

Από την μία εκφράστηκε η γνώμη ότι είναι τέτοια η περίοδος και τόσο κεντρικός ο πολιτικός χαρακτήρας της παρέμβασης στο ΤΕΕ ώστε για την αποτελεσματική παρέμβαση να είναι απαραίτητη η εμφάνιση σχημάτων με ξεκάθαρο πολιτικό στίγμα και στρατηγικούς στόχους σε αναφορά με την αντικαπιταλιστική αριστερά. Κατά την άποψή μας η Αριστερά είναι υποχρεωμένη διαρκώς να αναζητεί το «αναγκαίο» πλαίσιο που εξασφαλίζει την δυνατότητα να βγει ο κόσμος σε κινητοποιήσεις, να ζυμωθούν αιτήματα, να παραχθούν ρήγματα στην αστική πολιτική και όχι απαραίτητα να ταυτίσει την παρέμβαση στο πολιτικό επίπεδο άρα και το πρόγραμμα με τα αιτήματα και τους στόχους της συνδικαλιστικής δράσης.

Από την άλλη εκφράστηκε η γνώμη ότι οι διαφωνίες που μας διαπερνούν είναι τόσο σημαντικές που στη συγκρία ενόψει και των προκλήσεων που αυτή ορίζει, το μοναδικό βήμα που μπορεί να επιτευχθεί είναι κοινή παρουσία με τη μορφή συμπαρατάξης των υφιστάμενων δυνάμεων στις εκλογές, αφήνοντας τη διαδικασία ανασύνθεσης των δυνάμεων αυτών για το μέλλον. Γνώμη μας είναι ότι η πρόταση αυτή αδυνατώντας να παρουσιάσει ένα «οδικό χάρτη» υπέρβασης των διαφωνιών επί της ουσίας υπερασπίζεται με ανάλογο τρόπο την ανάγκη να συνεχίζουν να εκφράζονται θεμελιώδεις όψεις της παρέμβασης που αναφέρονται σε ζητήματα κεντρικής πολιτικής οφής και πάσχει για παρόμοιο λόγο με τη πρώτη ενώ προκρίνει ένα πλαίσιο λιγότερο οξύ από το αναγκαίο.

Στο διάλογο που έγινε εμείς καταθέσαμε ότι απαιτείται η μέγιστη συσπείρωση όσων αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα μαζικής και ανυποχώρητης απάντησης στα μέτωπα αλλά κρίνουμε ότι κάτι τέτοιο θα πρέπει να εντάσσεται σε μια διαρκή και επίμονη προσπάθεια ώστε να εξασφαλιστεί η απαραίτητη ενότητα σε συνδυασμό με τη διαρκή πάλη για κατάκτηση πολιτικών, συνδικαλιστικών και φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών της δράσης μας σε ανώτερο επίπεδο. Από αυτή τη σκοπιά η επιμονή μας για την αναγκαιότητα δημιουργίας ενός **ενιαίου πολιτικοσυνδικαλιστικού φορέα** δεν πηγάζει από το φетиχισμό μιας ενότητας για την ενότητα. Δεν είναι η μορφή που κινεί τουλάχιστον τη δική μας σκέψη αλλά είναι το μέγεθος των ερωτημάτων και των προκλήσεων, που ορίζει η ολόπλευρη παρέμβαση στους εργαζόμενους μηχανικούς που ορίζει η φύση του ίδιου του επιμελητηρίου, που ορίζει η αναγκαιότητα να συγκεφαλαιωθούν πολύ περισσότερες προσπάθειες από αυτές που σήμερα γίνονται, που ορίζει η αναγκαιότητα η παρέμβαση στους μηχανικούς να αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερο πολιτικό βάθος και κοινωνικό εύρος. Η πρόταση αυτή προκύπτει από την αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός **μαζικού ριζοσπαστικού ρεύματος**

εργαζόμενων μηχανικών ακριβώς γιατί μόνο μια τέτοια μεσοπρόθεσμη στρατηγική μπορεί να εγγυηθεί την τροποποίηση του συσχετισμού δύναμης υπέρ των «από κάτω» και να οικοδομήσει ουσιαστικούς δεσμούς εκπροσώπησης των μηχανικών με την Αριστερά. Και είναι σαφές ότι κάτι τέτοιο μπορεί να εξυπηρετηθεί μέσα από **νέες συνθέσεις των οργανωμένων δυνάμεων της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και ανένταχτων αγωνιστών**. Από αυτή τη σκοπιά δεν μας αρκεί ούτε μια επανάληψη των όσων συνέβησαν το 2006 αλλά ούτε και μια ρηχή διαδικασία κοπποραπτικής πάνω στα μέτωπα αφήνοντας στα υφιστάμενα σχήματα να «διαχειρίζονται» τις διαφωνίες. Κάτι τέτοιο το έχουμε ήδη κατακτήσει με τη δράση όλων μέσα από τα σωματεία, με κοινές παρεμβάσεις στην Αντιπροσωπεία, με τα εκλογικά κατεβασμάτα στους επιστημονικούς συλλόγους, με κοινή δράση στο κίνημα.

Στο μέχρι τώρα διάλογο θεωρούμε θετική τη στάση όλων των σχημάτων (ΑΑΚ, ΣΑΜ) καθώς βλέπουμε να διαπνέονται από ειλικρινή αυτοκριτική και να εμφανίζουν τη βούληση να μπουν στη προσπάθεια εγκατάλειψης σκιαμαχιών του παρελθόντος. Ακόμα και αν σε όψεις τους έκρυσαν διστακτικότητα, ακόμα και αν καταγράφηκαν και παλινωδίες διαπιστώσαμε πως στη πορεία από όλες τις δυνάμεις έγιναν βήματα και υπήρξαν ουσιαστικές μεταστροφές προς την κατεύθυνση αναγνώρισης της συμβολής κάθε μιας από αυτές στην πάλη για την υπεράσπιση και διεύρυνση των συμφερόντων των εργαζόμενων μηχανικών. **Όμως οφείλουμε να πούμε ότι στο βασικό επίδικο που έχει να κάνει με τα χαρακτηριστικά μιας ενιαίας παρέμβασης οι απαντήσεις που πήραμε από όλες τις πλευρές ήταν αναντίστοιχες των περιστάσεων της περιόδου αλλά και των δυνατοτήτων που αυτή παρέχει.**

Με επίγνωση ότι σε αυτές τις εκλογές βαδίζουμε σε δρόμο χαμηλότερων προσδοκιών και με επίγνωση ότι υπάρχει αρκετός δρόμος να διανύσουμε ακόμα για μια ουσιαστική, μαζική, ριζοσπαστική ενότητα – έκφραση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο ΤΕΕ, θα τολμήσουμε να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε μπροστά. Να κάνουμε ένα βήμα σήμερα, που θα προχωρά τα πράγματα, που θα δεσμεύει δυνάμεις, που θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις και θα εγγυάται ότι η πρόταση που κάναμε να μπορεί να βρει έδαφος να προχωρήσει και την επόμενη ημέρα των εκλογών, που θα δικαιώσει την επιλογή που πήραμε πριν 3 χρόνια για την εμφάνιση του Αριστερού Αντίλογου στο ΤΕΕ.

Κατά συνέπεια αξιολογούμε θετικά τη διάθεση από πλευράς της ΑΑΚ αλλά και ανένταχτου δυναμικού να προχωρήσουμε στη **δημιουργία νέου σχήματος** με ιεραρχημένη τοποθέτηση στα μέτωπα, με αριστερό, ριζοσπαστικό στίγμα που θα αμφισβητεί το κυρίαρχο μοντέλο ανάπτυξης, με ανοικτή φυσιογνωμία και αναφορά σε μια διαδικασία οικοδόμησης ενός ανεξάρτητου αριστερού ρεύματος στους μηχανικούς, με συμφωνία ότι θα συνεχιστεί μια προσπάθεια άμβλυνσης της χωριστικής παρουσίας με πρώτο κόμβο την επιδίωξη για κατοχύρωση της έδρας στη ΔΕ που αναλογεί στο χώρο. Επιμένουμε επίσης ότι οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς στο σύνολό τους οφείλουν να επιδιώξουν τη συνέχιση της προσπάθειας σύγκλισης με κοινή δράση στο κίνημα, στηρίζοντας τις προσπάθειες οικοδόμησης πολιτικών και συνδικαλιστικών πρακτικών και μορφών των εργαζόμενων μηχανικών, με κοινή παρουσία στις εκλογές στις επιστημονικές επιτροπές, στα τοπικά ΤΕΕ, με επιδίωξη η διαδικασία εκλογής στη ΔΕ να τελεσφορήσει θετικά, με νέες ολομελειακές διαδικασίες μετά τις εκλογές που θα επιμείνουν στην αποσαφήνιση του πλαισίου σύγκλισης και θα ορίσουν και το πλαίσιο συμπόρευσης για μετά τις εκλογές.